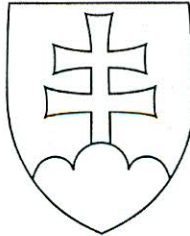

2S/322/2012-21
IČS: 1012201832

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa ..... 27. 8. 2014 .....
a vykonateľnosť dňa .....
Krajský súd v Bratislave .....
3. 09. 2014

PO - ÚI SOI	
Došlo: 11. 08. 2014	
Podacie číslo: 5 PO	Číslo spisu: 2/13
Přílohy/lisy:	Význanje: TP

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a Mgr. Viliama Pohančeníka, v právnej veci žalobcu: **TELERVIS PLUS a.s.**, IČO: 35 717 769, Staré Grunty 7, Bratislava, **zastúpený:** JUDr. Alan Strelák, advokát, Na vršku 12, Bratislava, proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0345/99/2012 zo dňa 22.08.2012, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného č. SK/0345/99/2012 zo dňa 22.08.2012 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. U/0018/01/2012 zo dňa 15.05.2012 **m e n í** v časti týkajúcej sa výšky uloženej peňažnej pokuty tak, že **u k l a d á** žalobcovi pokutu vo výške 1 000 eur.

Účastníkom sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.10.2012 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0345/99/2012 zo dňa 22.08.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. U/0018/01/2012 zo dňa 15.05.2012 o uložení peňažnej pokuty žalobcovi vo výške 3 000 eur pre porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať poskytovaný úver.

Žalobca v žalobe poukázal na odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, v ktorom sa uvádza, že žalobca mal zobrať pri poskytovaní úveru do úvahy celkovú finančnú situáciu spotrebiteľa a tiež na to, že veriteľ by mal vychádzať z premisy, podľa ktorej musia byť spotrebiteľovi ako bežné výdaje započítané aspoň výdavky vo výške životného minima. Ďalej uviedol, že ako poskytovateľ spotrebiteľských úverov sa riadi zákonom č. 129/2010 Z.z., pričom žalovaný ako kontrolný orgán nie je oprávnený na výklad zákonov. Žiadny právny predpis neustanovuje sumu, ktorá musí spotrebiteľovi ostať po odpočítaní výdajov. Žalobca zároveň vyjadril názor, že bonitu spotrebiteľky posúdil s odbornou starostlivosťou, keďže jej príjmy výrazne prevyšujú výdaje. Vzhľadom na to, že rozhodnutie žalovaného nemá oporu v žiadnom platnom právnom predpise, ako aj z dôvodu, že žalobca vzal do úvahy všetky podmienky, ktoré mohli ovplyvniť finančnú situáciu spotrebiteľa, označil rozhodnutie žalovaného za vydané v rozpore so zákonom.

Žalobca tiež namietal, že žalovaný nezohľadnil fakty uvedené spotrebiteľkou v karte klienta, podľa ktorej má príjem vo výške 228 eur a celkové výdaje vo výške 140 eur (110 eur na domácnosť a 30 eur na nájom, energie a telefón). V prípade, že by žalobca aj pripustil nesprávny výklad žalovaného, mala byť suma vo výške 140 eur započítaná do životného minima a v tomto prípade by suma životného minima prevyšovala výdaje spotrebiteľky o 38,07 eur. Uložení peňažnú pokutu vo výške 3 000 eur označil žalobca za neprimeranú.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobcu o nezákonnosti rozhodnutia a mal za to, že správne orgány oboch stupňov rozhodli na základe a v medziach zákona, žalobca nebol postupom správneho orgánu poškodený na svojich zákonom garantovaných právach a jeho postih bol dôvodný. Podľa žalovaného veriteľ musí pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať poskytovaný úver zobrať do úvahy celkovú finančnú situáciu žiadateľa o úver, ako aj informácie o úverovej minulosti spotrebiteľa a jeho schopnosť uhrádzať minulé, súčasné a budúce záväzky, ak o nich veriteľ vie. Rovnako musí prihliadať aj na vplyv ďalších okolností a podmienok uvedených spotrebiteľom alebo o ktorých sa veriteľ dozvie a to v prípade, že môžu ovplyvniť finančnú situáciu žiadateľa o úver. V prejednávanej veci mala spotrebiteľka u veriteľa už v minulosti uzavretý spotrebiteľský úver, na uhradenie ktorého použila časť prostriedkov z novo uzavretého úveru. Žalovaný zároveň upozornil na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co 3/2011, v ktorom súd poukazujúc na zneužitie ľahkovážnosti a núdze spotrebiteľa zo strany nebankovej spoločnosti ustálil, že určitú mieru ľahkovážnosti spotrebiteľa je potrebné považovať za kvalifikačné kritérium spôsobilé privediť nadvládu veriteľa nad dlžníkom. Mal za to, že žalobca je plne zodpovedný za protiprávny stav zistený v čase kontroly. Skutkový stav bol podľa žalovaného dostatočne zistený, jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná a právne závery, ku ktorým dospel pri posudzovaní prípadu, boli náležite odôvodnené.

Žalobca v písomnom stanovisku k vyjadreniu žalovaného uviedol, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné, keďže v prvostupňovom rozhodnutí správny orgán uložil pokutu za porušenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a žalovaný aj napriek tomu vo vyjadrení k žalobe uviedol, že prvostupňový správny orgán rozhodol na základe ustanovení zákona o reklame. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o zohľadňovaní záväzkov spotrebiteľky, poznamenal, že tieto záväzky do úvahy zobrať. Spotrebiteľka mala so žalobcom v minulosti

